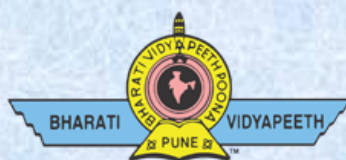

WIN AGAINST CORONA

Bharati Vidyapeeth
College of Pharmacy, Kolhapur
Maharashtra State, India

Bharati Vidyapeeth College of Pharmacy, Kolhapur Maharashtra State, India.

VISION

Evolve as an Aspirational Learning Institute for Grooming Youth to be Competent and Society Caring Pharmacy Professionals.

MISSION

To provide,

- Student centric Quality Education for Pharmaceutical sciences and Societal Healthcare.
- Learning environment to encourage development of technical and interpersonal skills, independent thinking and research excellence.
- Updates and upgrades with changing needs of students and other stake holders.

"SOCIAL TRANSFORMATION THROUGH DYNAMIC EDUCATION"

Hon'ble Dr. Patangrao Kadam

CONTENTS

❖ Disclaimer

❖ Messages

❖ Editorial Board (Teacher & Student Coordinators)

❖ Articles

- Marathi
- English
- Hindi

❖ Gallary

- Photographs (Staff, Industrial visits, GPAT crackers, Online memories)
- Sketch
- Snaps by Students

DISCLAIMER

The information contained in this e-PharmaRhythm is compiled with utmost care. The views expressed in the articles contained in this e-magazine are author's own. All possible efforts have been made to keep the material free from errors. However, Bharati Vidyapeeth College of Pharmacy, Kolhapur make no representation or warranty, expressed or implied, as to the originality, accuracy or completeness of any such information. The institute shall not be liable for any action arising out of allegations of infringement of copyright of material used by any contributor.

OUR INSPIRATIONS

Hon'ble Dr. Patangrao Kadam
Founder, Bharati Vidyapeeth, Pune

Dr. Shivajirao Kadam
Chancellor,
Bharati Vidyapeeth University, Pune

Dr. Vishwajeet Kadam
Pro Vice-Chancellor & Secretary,
Bharati Vidyapeeth, Pune

Dr. H. M. Kadam
Regional Director (Sangli),
Bharati Vidyapeeth, Pune

Prof. Dr. Shivajirao Kadam
Chancellor,
Bharati Vidyapeeth University, Pune

It is the proud moment that for the academic year 2020-21 Bharati Vidyapeeth college of Pharmacy in Kolhapur has been bringing out “PharmaRhythm”, the college magazine, since its inception in 1996, on a regular basis.

At the outset, I would like to congratulate the Principal and his colleagues for their continued efforts in bringing out this magazine.

I believe that the mandate for an educational institution is not only to look into the academic growth but also to bring about the all-round development of its students. The college magazine is a forum that stimulates the creative potentials of students and their literary creation. It also showcases the talent of students in fields such as sports, performing arts etc.

The theme “Win Against Corona” chosen for this year’s magazine seems to be appropriate in this pandemic. I wholeheartedly extend my best wishes to the students and staff members of the college and wish them all success.

I am sure that the college will keep its high standard of academic excellence and create new landmarks in the field of pharmacy in future.

Hon'ble Dr. Vishwajeet Kadam
Pro Vice-chancellor & Secretary,
Bharati Vidyapeeth, Pune

I am very happy to note that, Bharati Vidyapeeth College of Pharmacy, Kolhapur is coming out with the college magazine "*PharmaRhythm*".

The theme "Win Against Corona" chosen for this year's magazine is in line with the current pandemic situation. Education remains incomplete if it doesn't develop the capacity for independent thought and the inspiration of creation. Learning always craves for creation in the minds of the students and zeal of discovering new horizons not yet discovered. It is necessary to inspire the hearts of the student to create beauty in the different domains of life and nature. This can be achieved through the efforts by creating new pieces of literacy, scientific and other types of writing in their college magazine. I am sure that the College Magazine will provide a platform to the students to sharpen their writing talent and will strengthen the academic activities of the college.

On this occasion, I convey my good wishes to the principal, students, faculty and supporting staff of the college in their endeavors.

From Principal Desk

Dr. H. N. More
Principal

Bharati Vidyapeeth College of Pharmacy, Kolhapur is a leading institute established in the year 1996 with a vision to impart quality education and training at par with international standards. It is an institution with discipline as a principle, performance as habit, and success as a journey. Looking at infrastructure, skilled human resource and performance, the institution is granted permanent affiliation and is accorded Lead Pharmacy College status by Shivaji University, Kolhapur and is accredited by National Board of Accreditation, New Delhi. Thus, the institution has proved the efforts put in to realize the vision of our Founder Hon'ble Dr. Patangrao Kadam who established Bharati Vidyapeeth in 1964 with motto "Social Transformation through Dynamic Education".

Education is not an act of acquiring knowledge but learning a skill to lead life and forming one's personality. The college magazine exemplifies the voyage transverse and exhibits the literary skills of students. It offers vast opportunity to young writers to express their views on various topics and creative talents.

It is very delighted event for me to present our college magazine "*PharmaRhythm*" with the theme "*Win Against Corona*". The magazine, in its electronic format invites a wider readership at the Institute website. This e-magazine is going to showcase the strength of this Institute, potential of teachers and students with their literary skills and innovative ideas. I am sure "*PharmaRhythm*" reflects all our footsteps of the year.

I congratulate Editorial Team of "*PharmaRhythm*" for their collective, fruitful efforts. I take this opportunity to thank our Founder Hon'ble Dr. Patangrao Kadam, Hon'ble Chancellor Prof. Dr. Shivajirao Kadam, Pro Vice-chancellor & Secretary, Hon'ble Dr. Vishwajeet Kadam and Regional Director, Hon'ble Dr. H. M. Kadam for their valuable guidance and encouragement in all our endeavors

From Editors Desk

Mr. D. P. Mali
Asst. Prof. Dept. of PQA,
Bharati Vidyapeeth College of
Pharmacy, Kolhapur

“Success seems to be connected with action. Successful people keep moving. They make mistakes, but they don't quit.”

I feel immense pleasure to present this issue of our annual college magazine e-Pharmarhythm 2020-2021 with the theme “Win Against Corona”. Each issue of our college magazine is a milestone that marks our growth, unfolds our imaginations, and gives life to our thoughts and aspirations. It unleashes a wide spectrum of creative skills ranging from writing to editing and even in designing the magazine. Pharmarhythm 2020-2021 is a perfect blend of creative thinking, art, knowledge and wisdom which vibrates in the inner soul of all contributors. It is natural to find in this ambience, the intensive use of a variety of thinking activities, strategies and group dynamics to make this issue interesting and thought provoking.

First and foremost let me thank our Pro Vice-chancellor & Secretary, Dr. Vishwajeet Kadam and our regional director Dr. H. M. Kadam who are always with us, to provide a wonderful platform to nourish talents. I extend my sincere thanks to our Principal, Dr. H. N. More who is always in the forefront to encourage and inspire to execute wonderful ideas. The support of all students cannot be forgotten and I thank each one for deputing the right efforts. I thank all students and faculty coordinators for their overwhelming support. It would be totally unfair if I am not mentioning the effort of editorial team who dreamt together to bring out Pharmarhythm 2020-2021. I congratulate the entire editorial team for their effort in bringing out this magazine in a very innovative way. On this occasion, I seize the moment to congratulate all graduating students. I am confident that they are going to lead their life extraordinary.

Editorial Board

Mr. D. P. Mali, Chief Editor

Mr. D. V. Mahuli, Editor

Mr. D. T. Gaikwad, Editor

Student Editor

Mr. Omkar patil

Miss. Aishwarya Patil

Miss. Jidnyasa Pantwalawalkar

MARATHI

‘चहाच्या कपातलं विषारी वादळ’

श्रावणातली सकाळ, आभाळात करडया रंगाच्या ढगांचे पुंजके मधुनच डोकावणारं कोवळं ऊन आणि खिडकीतून येणारी थंड वा-याची झुलूक. चहाचा कप हातात घेऊन वर्तमानपत्र उघडलं आणि...चहाची सारी चवचं विघडूनचं गेली. ग्रीनपीस या पर्यावरण क्षेत्रात काम करणा-या संस्थेन भारतात विकल्या जाणा-या चहाची तपासणी केली असता ९४ टक्के चहाच्या नमुन्यामध्ये किटकनाशकं आढळल्याची बातमी होती.

चहा हा भारतीयांचा राष्ट्रीय पेय आहे. चहाशिवाय भारतीयांचा दिवस सुरू होत नाही. झोपडीपासून ते प्रासादापर्यंत कुठेही जा पाहुणचारासाठी चहा लागतो हाच चहा इतका विषारी झालाय कारण ग्रीनपीसच्या अहवालात ज्यांची नावं घेतली ते सगळे आघाडीचे ब्रॅंड आहेत.

ग्रीनपीसच्या म्हणण्यानुसार ६७ टक्के चहाच्या नमुन्यामध्ये ‘डीडीटी’ चा अंश सापडला. जागतिक आरोग्य संघटनेनं ज्याला “अतिधोकादायक”च्या यादीमध्ये टाकलयं ते मेंदूवर विपरीत परिणाम करणारं मोनोक्रोटोकोस २७ नमुन्यामध्ये आढळलं तर तपासणीत आढळलेली ६८ टक्के किटकनाशकं चहाच्या पिकासाठी नोंदवण्यातच आली नव्हती.

पोटात विकार, हार्मोनमधील बदल, नपुंसकता मेंदूची कार्यक्षमता कमी होणं, किडणीचं काम विघडणं, जनुकांमधल्या बदलांमुळे कॅन्सरला निमंत्रण असे एकाहून एक घातक परिणाम ही किटकनाशकं घडवून आणू शकतात.

कुठून येतात ही किटकनाशकं? पिकांवर फवारलेली किटकनाशकं नष्ट होत नाही त्यातील क्लोराइड, फॉस्फेट अंश कायम राहतात. मातीत मिसळतात, अनेक रसायनं प्राण्यांच्या शरीरात जातात आणि तिथंही साठून राहतात. आपल्या देशात हरित क्रांती झाली त्यानंतर अन्नधान्याचं उत्पादन कित्येक पटींनी वाढलं पण हरित क्रांतीन आपल्याला शिस्त मात्र शिकवली नाही खंत आणि किटकनाशकं किती वापरायची हे तज्ञ नव्हे तर खंताचे दुकानदार ठरवू लागले २००१ च्या सरकारी पाहणीत दर एक एकरी एक हजार रुपयांची खतं आणि तेवढीच किटकनाशकं दरवर्षी निव्वळ वाया जात असं आढळलं प्रत्यक्षात हे प्रमाण त्याहून कितीतरी अधिक आहे.

चहामध्ये किटकनाशकं सापडली म्हणून चहा बंद करणं हा उपाय नाही. छाहाच्या प्रेमात आकंठ बुडालेल्या भारतीयांना ते रुचणारही नाही. पण किटकनाशकांनी भरलेला चहाचा कप स्वच्छ करून शुध्द आणि सुरक्षित चहा मिळणं हा प्रत्येक भारतीयांचा हक्क आहे आणि त्यासाठी असही रहायलाच हवं.

औषधी रासायनिक विभाग

भारती विद्यापीठ कॉलेज ऑफ फार्मसी, कोल्हापूर

‘नोकरीमागे धावण्यापूर्वी’

या स्पर्धात्मक युगात जो तो पैशाच्या मागे धावताना दिसतो. उगवत्या सुर्यासमोर सगळेच नतमस्तक होतात नि मावळत्याकडे पाठ फिरवतात. कोणतेही क्षेत्र घ्या. शिका मात्र भरपूर पैशाची नोकरी मिळवा.

शारीरिक कष्ट न करता तथाकथित आरामदायी वातावरणात काम करून भरतूर पगार मिळत असल्याने बदललेली स्टाईल चैनी वृत्ती आपण मागे पडू ही असुरक्षितता.

लहानपणी अन्न, वस्त्र, निवारा, या मुलभूत गरजा आहेत असे शाळेत शिकवलं जायचं पण काळानुरूप मोबाईल, लॅपटॉप, आयपॅड, डीजीकॅम या इलेक्ट्रॉनिक गॅजेट्सनी मुलभूत गरजांवर मात केली. अर्थातच उंचावलेल्या राहणीमानामुळे झालेला हा बदल! जागतिक बाजारपेठेत रुपयांची किंमत वाढत आहे पण खर्च आपल्या दृष्टीनं रुपयाचं मोल पूर्वीइतकंच राहीलं आहे का? कदाचित नाही. म्हणूनच हल्ली शाळकरी मुलामुलींकडे महागडे मोबाईल्स दिसतात. पूर्वी एखादी वस्तू हरवली तर आई रागवायची पण आता आईच वस्तूचे दोन सेट घेऊन देते.

सोनेरी कातडं असलेल्या हरणामागे पारखी सोन्याचं कातडं म्हणून पळत सुटतो, असं गोष्टीतून ऐकायला मिळायचं आता वास्तवातही पैशाच्या हव्यासापोटी आपलं क्षेत्र सोडून येथे भरपूर पगार असेल अशा कंपनीत नोकरी शोधताना सर्वजन दिसतात. मग नोकरी करताना आपल्याला खर्च समाधान मिळत आहे का याचा विचार करायलाही फुरसत मिळत नाही. पगाराच्या मृगजळामागे रात्रंदिवस एक करायला लागणारी बौद्धिक मेहनत सहज नजरेआड होते.

मग एकदा नोकरी सुरू झाली की प्रत्यक्ष परिस्थितीची कल्पना यायला लागते. रात्री दोन वाजेपर्यंत कामं होत नाहीत. झोप उडते. सकाळी पुन्हा ऑफीसला जायची वेळ येते. तरीही घरी परतायची संधी मिळालेली नसते. तोपर्यंत नक्कीच सुखासिनतेचा भ्रमनिरास झालेला असतो.

या सुखासिनतेबरोबर आज तनाव, नैराश्य असे फ्रि मिळतं. मग साहजिकचं.

मैं जिंदगी का साथ निभाता चला गया

हर फिक्र को धुओं में उड़ाता चला गया

असं म्हणायची वेळ येते. बहुधा या कारणासाठीच की काय प्रत्येक कंपनीत स्पिकींग झोनची सोय केलेली दिसते. सोशली, कॅज्युअली या गोंडस शब्दाची इतकी सवय होते की सोशली आणि डेली या शब्दातला फरक पुसटता होतो.

पैशामागच्या या लपाछपीत सरतेशेवटी आयुष्याची गोळाबेरीज करताना लक्षात येतं बँक बॅलन्स वाढवण्याच्या नादात आयुष्यच जगायचं राहून गेलं बरच काही करायचं राहून गेलं. आताच तर नोकरी लागली होती. आई बावांना घेऊन मग शॉपिंग, हॉटेलींग करायचं होतं फॅमिली घेऊन युरोप टूरला जायचं होतं. मुलांबरोबर दिवसा दंगा मस्ती करायची होती. खर्च जगायचं राहून गेलं असं काही आपल्याही बाबतीत घडवण्याआधी पैशासाठी, या नोकरीतून त्या नोकरीत धाव घेताना प्रसंगी आपलाच देश सोडून जाताना जरा सतर्क होऊन विचार करूनच खर्च ‘जसा विसावू या वळणावर आणि मग माहितच आहे’

गणेश भाऊसाहेब बोडके
प्रथम वर्ष बी. फार्मसी

जो व्हायला नको होता . (लघुकथा)

तो शाळेत खुप हुशार होता . त्याला इतिहास विषय खुप आवडयचा . तसेच तो गणितात पैकीस पैकी गुण मिळवायचा . त्यामुळे तो शिक्षकांचा खुप आवडता व आर्दश विद्यार्थी होता . सातवीपर्यंत त्याचे शिक्षण त्याच्या आई -वडीलांनी त्याची हौस म्हणून त्याला कोणतीही झळ न पोहचवता व स्वतः झटून पूर्ण केले . पण पुढे त्याचे शिक्षण त्याच्या आई -वडीलांना परवडेनासे झाले . त्याच्या पाठीवर अजून चार भांवडे होती . त्यामुळे या सर्वांना सांभाळणे आणि त्याचे शिक्षण बघणे त्यांना जड जात होते . म्हणून त्याची आई त्याला सातवी पुर्ण झाल्यावर म्हणत असायची,

“आरं रामचंद्रा... पुरं कर तूझ शिक्षण .

आन घरचं गाडं ओढाय जरा हात लाव .”

आईचं बोलणं त्याला पटत होतं .जरी तो स्वतः विचार करील इतका मोठा झाला नसला तरी, जेव्हा तो आपल्या दादाबरोबर (वडील) मळयाकडे जाई तेव्हा त्याचे वडील त्याच्या भांवडांना आड आणून तो थोरला या नात्याने त्याची जबाबदारी त्याला पटवून देत असतं . आणि तेव्हापासून त्याने शाळेकडे थोडसं दुर्लक्ष केलं होतं . त्याचा नाईलाज होता .

त्याने अनेक प्रयत्न करून आपल्या उणिवांची तडजोड करून त्याच्याकडे शैक्षणिक साधने अपुरी असताना २००० साली आपली मॅट्रीक परिक्षा उत्तीर्ण झाला . त्याला परिक्षेत ज्यादा नाही पण समाधानकारक गुण मिळाले होते . त्याने त्या यशाच्या जोरावर खुप संकल्प योजिले जे तो आपल्या गुणपत्रिकेच्या आधारावर भविष्यात साकार करू शकणार होता, पण तो सर्व बाजूंनी हतबल होता . त्याला वारंवार वाटे आपण हे घर, गाव, सोडून जिल्ह्याच्या ठिकाणी कामाच्या शोधात जावे, पण लगेच त्याला आपल्या कुटूंबाची आठवण येई . शिवाय काही खटपट करण्यासाठी घरात पैसे सुध्दा नव्हते .

एक दिवस बाप-लेक डोंगराजवळच्या मळयातल्या माचावर आकाशाकडे तोंड करून पडले होते . रात्रीचे आकाश चांदण्यांनी भरले होते . त्याला असे काही भासे की आकाशातील असंख्य डोळे आपल्याकडे नजर रोखून बघत आहेत . ते दोघेही जणु त्या आकाशात हया सृष्टीचा विसर पडून आणि शरिराचा त्याग करून स्वच्छंदपणाने फिरत आहेत . आणि त्या चांदण्याशी गप्पा गोष्टी करत आहेत तोच एका शेतातल्या माचावरून नामाने त्यांना हाक मारली,

‘आरं ए यशवंता..... जागा हाईस न्हवं?’

हया पुसट पण स्पष्ट आवाजाने त्यांच्या आकाशात विरघळेल्या मनाला जाग आली आणि तिथुनच रामचंद्राच्या वडिलांनी साद अनं साथ दिली .

‘व्हयं...व्हयं... रं बाबा!’

आणि तो माचावर एका गवताच्या पेंडीवर बसला . काही क्षण दोघेही गप्प बसले . नंतर रामचंद्र त्यांच्या वडीलांचे लक्ष वेधून म्हणाला,

‘दादा मला तुम्हांला काहीतरी सांगायचं हाय .’

“आरं मग बोलुन टाक की, फुकट ती आणि अवदसा कशाला डोक्यात? ”

‘मी मी म्हणत होतं, जिल्ह्याकडं जावं... वाईचं काम -धंदा मिळतोय का बघाया!’

‘मग असं कर,...आम्हांला सगळ्यांना एका विहीरीत ढकल आणि मग जा काय करायचं ते करायं.’ आरं अशा वेळेस अशा गोष्टी करतोस तरी कायं? आम्ही नवरा - बायको राबलेलं केवढंस पुरणार,कुणी घातलं हे खुळ तुझ्या डोक्यात?

बापाची ही टोकाची भुमिका बघून त्याला खुप भिती वाटली.त्यावर तो दादाचे बोल सावरण्याचा प्रयत्न करू लागला .

‘न्हाई मी म्हणत होतो, मॅट्रीकच्या परिक्षेत गुणावर कसली तरी नोकरी मिळाली असती...!

‘आरं पर त्याचा खर्च ठाऊक हाय!’ हे म्हणजे उघडयाच्या घरात नागडं गेल्यासारखं होईल .’

खरं तर त्याला हा विषय आपल्या वडीलांसमोर आणायचा नव्हता . कारण हे सगळे सांगायच्या आधी माहिती नव्हतं . तरी पण त्यानं बोलण्याचं धाडस केलं होतं . त्याला आतून तळमळ लागून राहिली होती .तो या दारिद्र्यातून बाहेर येण्याचा मार्ग शोधत होता . त्याला हे कमनशिवीचं, अडाणीपणाचं जिणं नको होतं . त्याने शाळेतील पुस्तकांची फक्त पाठांतरे केली नव्हती तर त्यातील उपदेश आणि समाज सुधारकांचे विचार यांना त्याने आपलंस केले होते .

प्रा . विशाल थोरात

भारती विद्यापीठ कॉलेज ऑफ फार्मसी, कोल्हापूर

‘ बलशाही भारतासाठी सशक्त युवती ’

सप्तरंगाची उधळण करणा-या इंद्रधनुष्यातले सात रंग एकत्र आले अन् सोज्वलता व साधेपणा श्वेतरंगाचा अभुदय झाला! या विश्वातल्या सप्तरंगाचा, सप्तगुणांचा, दया, क्षमा, शांती, प्रेम, वात्सल्य, पावित्रं अन् मांगल्याचा संगम झाला - स्त्रीने जन्म घेतला .

साधेपणाबरोबरच पांढ-या रंगाच्या तनुवर वैफल्याचे शिंतोडे उडाले - तो दुःखाचा प्रतीक बनला अन् स्त्रीच्या भांगात ईश्वराने कारुण्याचं कुंकू लावलं .

तिचा या अनंत जगातील प्रवास प्रवास सुरू झाला .

संस्कृतीनं तिच्या नाजूक पायात रुढींच्या वेड्या ठोकल्या . स्त्रियांवद्दल मनूचं वचन सर्वश्रुत आहे तो लिहीतो,

‘पिता रक्षित कौमार्य, भती रक्षित यौवने,

पुत्र रक्षित वार्धक्ये!

याचा अर्थ स्त्रीला सातत्याने आधाराची गरज असते . म्हणूनच स्त्रीचे रक्षण बालपणी पित्याने करावे, तारुण्यात पतीने करावे तर वार्धक्यात, मुलाने असे सांगितले आहे . ती अवला आहे . असे एकीकडे म्हटले जाते तर दुसरीकडे तिचा उल्लेख ती सामर्थ्यशाली देवता आहे असाही केला जातो . असे दोन परस्पराविरोधी दृष्टिकोन आहेत . खरे पाहता ती अवला ही नाही आणि देवीही नाही . या दोन्ही भुमिका पुरुषांनी स्त्रियांचे शोषण करण्यासाठीच प्रस्तूत केल्या आहेत . म्हणूनच कुसूमाग्रज आपल्या एका कवितेत म्हणतात .

‘सा-याच कळयांना हक्क

आहे फुलण्याचा

मातीमधला वतनवारसा

आकाशामध्ये कोरण्याचा ’

आज स्त्रीला शिक्षण मिळालं विकासाच्या संधीच खतपाणी मिळालं तर स्त्रीरूपी वोनसाचाच वटवृक्ष होईल . गांधीजींनी हे जाणलं ते म्हणत एक माता १०० शिक्षकांपेक्षा श्रेष्ठ आहे . एक स्त्री शिकली की सारं घर शिकतं, सुरक्षित होतं .

आज स्त्रियांवद्दलचा पारंपारिक दृष्टिकोन बदलला आहे . फक्त ‘चुल आणि मुल’ इतकेच तिचे कार्यक्षेत्र नाही . अर्थात अनेक समाजसुधारकांनी आणि स्त्री-संघटनांनी जगभर जे कार्य केलं त्याचं मुलित म्हणजे आज समाजाचा स्त्रियांबाबत बदलेला दृष्टिकोन म्हणता येईल . स्त्रियांचा उध्दार करण्यापेक्षा स्त्रियांचे सवलीकरण करणे म्हत्वाचे आहे . हा मुद्दा जागतिक महिला परिषदेने अधोरेखित केला आहे . त्या अनुषंगाने २००१ हे वर्ष महिला सवलीकरणाचे वर्ष म्हणून पाळले गेले .

आज स्त्रियांना ३३ टक्के आरक्षण मिळाले आहे स्त्रियां पुरुषांच्या खांदयाला खांदा लावून काम करीत आहे . आज स्त्री समाजकारण, अर्थकारण, राजकारण, कला, साहित्य, क्रिडा, संगीत अशा अनेक क्षेत्रात अग्रणी असलेली दिसते . आज प्रत्येक क्षेत्रात स्त्रिया दिसून येतात व पहिली महिला अंतराळवीर कल्पना चावला, पहिली महिला आय . पि . एस . किरण बेदी, टेनिसपटू सानिया मिर्झा, सिनेनटी ऐश्वर्या रॉय, नेमबाज अंजली भागवत, लांब उडी अंजू जॉर्ज, राजकारण इंदिरा गांधी तर पहिल्या महिल्या राष्ट्रपती प्रतिभाताई पाटील अशी कितीतरी उदाहरणे देतील .

राष्ट्रीय स्तरावर स्त्रियांचे योगदान आकडेवारीत करणे चुकीचे आहे. कारण त्याचं योगदान आकडेवारीच्या पलिकडचे आहे. कारण नीतीमुल्य जतन करणारी, संस्कृती जपणारी, समाज घडवणारी जन्मदाती म्हणुन तिचं कार्य फार मोठं आहे.

ख-या अर्थाने आपल्याला आपल्या आधुनिक भारताची मुहूर्तमिढ रोवायची असेल तर आपल्याला सशक्त युवतीची म्हणजेच महिला सबलीकरणाची गरज आहे हे मात्र नक्की !

प्रा. आशा जाधव
भारती विद्यापीठ कॉलेज ऑफ फार्मसी, कोल्हापूर

‘आई’

कधी कधी तुझी फार आठवण येते,
त्या आठवणीने नयनी अश्रु वाटते ॥
कधी कधी हा वारा देखिल फसवतो,
तुझे आभास वनवून,
मला इकडे - तिकडे नाचवतो
तुझा प्रेमक चेहरा आठवता
लक्ष माझं हरवून गेले
तुझा इवलासा राग आठवता
रोमांच माझ्या अगांवर आले...॥ धृ ॥
काही क्षण आठवत राहिले की,
आपोआप चेह-यावर हसु न
डोळ्यात अश्रु वाटते...!
तुझ्या आठवणीत मन माझे
झुलून जाते...॥ ॥
कधी -कधी वाटते इतकी कशी क्रूर असतील...
इवल्याशा पोराला इथे एकट्याला का सोडून गेली असतील?
इतकेच प्रेम होते देवावर तुझे,
तर देवाने का तुलाच वर नेले?
तुझ्या प्रेमापोटी मला पण का न
वर बोलवले...?
आई..., आज तुझी फार आठवण येतेयं ग
आठवण येता-येता नयनी फक्त अश्रु दाटतेय ॥?॥

पूजा यादव
द्वितीय वर्ष एम. फार्मसी

‘ स्त्री - भृण ’

इवल्याशा विजांडातून निर्माण झालेय मी,
नवीन जग पहायला तयार होतेय मी,
इवलेशे नयन माझे, नटकूलं नाक,
एवढ्याशा तोंडावर ओठ माझे दिसतायत ना इयाक !!
इटुकले - पिटुकले माझे पाय,
पण त्यांच्याशिवाय जीवनाला अर्थ काय?
चार महिन्याची असताना मायेने मला गर्भताच पाहिले,
पाहताच क्षणी तिला खुदकन हसु आले,
हळुच मग तिच्या डोळ्यातून अश्रु ओघळले
मात्र तिने तिथे स्वतःला सावरले .
मायेच्या अनमोल अश्रुंचा अर्थ मला समजेना,
काय चालु आहे ते मला उमजेना...|
कालावधी होता आता पाच दिवसांचा
या न पाहिलेल्या जगाच्या निरोपाचा
जाणून -भुजून मी काही करू शकत नव्हते
मायेला पण माझ्या काही कळत नव्हते ||
जीवन माझे तिने क्षणात संपवले
नव जगाच्या अनुभवासाठी तिने मला न बोलावले
एकच माझे सांगणे प्रत्येक मायेला
म्हणु नको गं माये मुलगी नको - नको मला
आणि एकच प्रश्न
आई, वहिण, मैत्रिण हवी तुला मग मुलगी का ग नको,
तुला?

सतीश चिले
द्वितीय वर्ष एम. फार्मसी

निघुनिया गेली वेळ...!!

माझ्या आई-वडिलांचे स्वप्न इवलं इवलं
माझ्या लहानपणापासून ते त्यांनी पाहिले!!

माझा बाळराजा छोटा,
उदया होईल ग मोठा
तो शिकेल ग खूप
आणि देईल आम्हा सुख

माझ्या आईचे, हे बोल माझ्या कानात गुंजती
कितीही ' नाही ' म्हटले तरी पुन्हा-पुन्हा फिरती

आता दिवस निघूनी गेले,
बाळराजा मोठाले झाले
शिक्षण घेऊनी परदेशी गेले
विवाह बंधनात तिथेच अडकले
अन् म्हाता-या आई-बापाला इथेच अडकले

तुझ्या बापाने रे पोरा,
आपले डोळे सतत पुसले,
आणि जगाची ही नवीन रीत,
म्हणुनी मागे सारले !!!

या ससांराचा झाला आहे आता पोरखेळ
आता काहीच उरले नाही निघुनिया गेलीवेळ

नितीन राजेंद्र हजारे
द्वितीय वर्ष बी. फार्मसी

म्हणून देश चालतोय !

समजा, जर

भारताची लोकसंख्या १०० कोटी आहे असे मानू

तर त्यातील १९ कोटी रिटायर झाले आहेत

उरले ८१ कोटी, जे काम करतात

त्यापैकी २५ कोटी तर शाळेत जातात

उरले ५६ कोटी, जे काम करतात

त्यापैकी २२ कोटी केंद्र सरकारी कर्मचारी आहेत

उरले ३४ कोटी, जे काम करतात

त्यापैकी ४ कोटी सैन्यात आहेत

उरले फक्त ३० कोटी, जे काम करतात

त्यापैकी २० कोटी राज्य सरकारी कर्मचारी आहे .

उरले फक्त १० कोटी, जे काम करतात

देशात ८ कोटी बेरोजगार आहेत

उरले फक्त २ कोटी, जे काम करतात

पण १ कोटी २० तर नेहमी

हॉस्पिटलमध्ये असतात .

उरले फक्त ८० लाख, जे काम करतात

त्यापैकी ७९,९९,९९८ लोक जेलमध्ये आहेत

उरले फक्त २ लोक, जे काम करतात

ते दोघेही आहेत तुम्ही आणि मी .

पण तुम्ही तर आता हा मजकूर वाचताय

म्हणजे याक्षणी संपूर्ण देशात मी एकटीच

अशी आहे, जी काम करतेय

म्हणून तर देश चालतोय !

मोनिका विकास साबळे

तृतीय वर्ष बी. फार्मसी

साथ

साथ सोडली देठाने
फुल पडते खाली
आवाज नाही आला
फुलाला इजा झाली
दुःख झाले फार
साथ आता तुटली
जखम पाहून फुलाची
बागेने अश्रु टाळली
अल्पकाल जीवन
व्यापले सुगंधाने
मरणात ही जीवन
स्वीकारले आनंदाने
निर्मळ प्रेमळ फुलाचे
जीवन आता पाहून
सार्थ कर आयुष्य
मानवा गुण हे घेऊन

अमेय अमन पाटील
तृतीय वर्ष बी. फार्मसी

जीवन

बाळ जन्मा आले
माता पिता आनंदी झाले
बाळ रांगू लागले
घराला घरपण आले ॥ १ ॥
दिवस असे गेले
बाळ तरुण झाले
तरुणाची तरुणाई
नवी नवी नवलाई ॥ १ ॥
माता पिता विसरला
पत्नी मुलांत रमला
माझी पत्नी माझी मुलं
जणु त्याला भरलं खुळ ॥ ३ ॥
तरुणाई ओसरली
पाठ कंवर वाकली
आठवले बालपण
उशिरा आले शहाणपण ॥ ४ ॥
म्हणू लागला बाबा आई
लोटांगण त्याच्या पायी
सांग पत्नी, मुलांना
विसरू नका आई बावाला ॥ ५ ॥

श्रुष्टी कृष्णा बामणे
चतुर्थ वर्ष बी. फार्मसी

ENGLISH

“Stopping the spread starts with you”

- ✓ Wear a mask
- ✓ Clean your hands
- ✓ Maintain safe distance
- ✓ Get vaccinated

Protect yourself and others around you by knowing the facts and taking appropriate precautions. Follow advice provided by your local health authority.

To prevent the spread of COVID-19:

- Maintain a safe distance from others (at least 1 metre), even if they don't appear to be sick.
- Wear a mask in public, especially indoors or when physical distancing is not possible.
- Choose open, well-ventilated spaces over closed ones. Open a window if indoors.
- Clean your hands often. Use soap and water, or an alcohol-based hand rub.
- Get vaccinated when it's your turn. Follow local guidance about vaccination.
- Cover your nose and mouth with your bent elbow or a tissue when you cough or sneeze.
- Stay home if you feel unwell.

If you have a fever, cough and difficulty breathing, seek medical attention. Call in advance so your healthcare provider can direct you to the right health facility. This protects you, and prevents the spread of viruses and other infections.

Masks

Properly fitted masks can help prevent the spread of the virus from the person wearing the mask to others. Masks alone do not protect against COVID-19, and should be combined with physical distancing and hand hygiene. Follow the advice provided by your local health authority.

Mr. Dipak P. Mali
Assist. Professor

Rules of life

Listen before you talk,
Think before you write,
Learn before you teach
Investigate before you invest,
Forgive before you pray
Try before you quit
Save before you retire
Give before you die....

Ganesh Hanmant Yadav
Final B. Pharm.

The last day of college

The last day of college
The last meeting of friends
The time of heart breaking
Promises about
Not to forget each other
Promises about
Writing mails to each other
Emotions expressed by eyes
And by shaking hands
Old students will go
And new will come
But the college remains the same
But friends
Meeting is pleasure
Parting is pain
But the earth is round again
And thus
We will meet again.

Shila Ashok Dhodi
Final B. Pharm.

HINDI

‘ डिप्रेशन ’

कुछ गडबड हो जाने पर या किसी की मृत्यु पर उदास अथवा अप्रसन्न होना एक सामान्य बात है | कई बार समय के साथ ये भावनाएँ समाप्त हो जाती है और आप बेहतर महसूस करने लगते है |

यदि ये भावनाएँ अत्यंत गहरी हो अथवा दो सप्ताह से अधिक समय तक आपके दैनंदिन जीवन को प्रभावित करती है, तो अपने चिकित्सक से मिले | उपचार से आपको लाभ हो सकता है |

- ❖ उन बातों में रुचि कम हो जाना जो आपको अच्छी लगती है
- ❖ बैचेनी महसूस करना
- ❖ बहुत अधिक सोना अथवा नींद न आना
- ❖ हर समय थकान अथवा शक्तिहीनता का अनुभव करना
- ❖ वजन बढ़ाना अथवा घटना, भुक् कम होना
- ❖ कहीं ध्यान केंद्रित करना अथवा कुछ याद करने में कठिनाई
- ❖ निराशा, अपराध, बोध, बेकार अथवा असहाय्य महसूस करना
- ❖ सिर दर्द, पेट दर्द, अथवा ऐसा दर्द होना, जिसमें उपचार से लाभ नहीं होता
- ❖ यदि आपके ऐसे लक्षण दो सप्ताह से अधिक समय तक रहते है, तो अपने चिकित्सक से मिले .
- ❖ आप डिप्रेशन नामक एक स्वास्थ्य – संबंधी दशा से ग्रस्त हो सकते है |

आपकी देखभाल –

बेहतर महसूस करने हेतु पहला कदम किसी ऐसे व्यक्ति से बातचीत करना हो सकता है, जो आपकी सहायता कर सके | वह कोई चिकित्सक अथवा काउन्सेलर हो सकता है | आपकी देखभाल में दवाएँ तथा काउन्सेलिंग शामिल हो सकते है | यहाँ कुछ ऐसे कदमों का उल्लेख किया गया है जो आप सहायता हेतु उठा सकते है |

- ❖ स्वास्थ्यप्रद भोजन करे तथा जंक फूड से परहेज करें |
- ❖ हर रात ७ से ८ घंटे सोने का प्रयास करे |
- ❖ सक्रीय रहें, भले ही आपका ऐसा करने का मन न हो |
- ❖ यदि संभव हो तो तनाव से बचे |
- ❖ प्रार्थना करे अथवा ध्यान लगाएँ |

- ❖ अपनी भावनाएँ परिजनों अथवा मित्रों को बताएँ |
- ❖ किसी सहायक समुह में शामिल हो |
- ❖ अपने परिवार तथा मित्रों को अपनी सहायता करने दें |

परिजन तथा मित्र सहायक हो सकते हैं

उपचार प्राप्त करने में किसी की सहायता करना महत्वपूर्ण है | संभव है कि आपके प्रियजन में सहायता माँगने की शक्ति अथवा इच्छा न हो |

सहायता करने के तरीके -

- ❖ अपने प्रियजन के साथ चिकित्सक के पास जाने की पेशकश करें | आप प्रश्न पूछ सकते हैं तथा विवरण लिख सकते हैं |
- ❖ संबंधित व्यक्ति को घमने अथवा सैर पर जाने के लिए आमंत्रित करें | यदि वह इंकार करता / करती है तो निरुत्साहित न हों | बार - बार पूछते रहें, परंतु दबाव न डालें |
- ❖ उसे आश्वस्त करें कि समय के साथ वह बेहतर अनुभव करेगा / करेगी |
- ❖ अन्य लोगों को या खुद को चोट पहुँचाने संबंधी शब्दों अथवा क्रियाओं की अनदेखी न करें |
- ❖ बातचीत करके तथा ध्यानपूर्वक बातें सुनकर, उसे भावनात्मक समर्थन प्रदान करें | उसकी भावनाओं को अनदेखी न करें परंतु सच्चाई से अवगत कराएँ और आशा व्यक्त करें |

सय्यद मुहम्मदजायेद युनुस
चतुर्थ वर्ष बी. फार्मसी

“ बेटियाँ ”

बेटियों का अनोखा बयान...

प्रिय पापा:

बेटी बनकर आयी हूँ माँ - बाप की जीवन में,
वसेरा होगा कल मेरा किसी और की आँगन में,

क्यों है ये रित रव ने बनाई होगी?
कहते हैं आज नहीं तो कल तु पराई होगी?

देखे जनम पाल पोसकर जिसने हमें बड़ा किया,
और वक्त आया तो उन्ही हाथों ने हमें विदा किया,

तुट के बिखर जाती है हमारी जिंदगी वही,
पर फिर भी उसी बंधन में प्यार मिले जरूरी तो नहीं,

क्यों रिश्ता हमारा इतना अजीब होता है?
क्या बस यही बिटियों का नसीब होता है ???

पापका कहना :

बहोत चंचल बहोत खुशनुमाँ से होती है बिटियाँ,
नाजुक सा दिल रखती है, मासुम सी होती है बिटियाँ,

बात - बात पर रोती है, नादान सी होती है बिटियाँ,
रहमत से भरपुर, खुदा की नेमत है बिटियाँ,

घर महक उठता है जब मुस्कूराती है बिटियाँ,
अजीब सी तकलीफ होती है, जब दुसरे के घर चली जाती है बिटियाँ,
घर लगता है सुना - सुना कितना रूला जाती है बिटियाँ,
खुशी की झलक बाबुल की लाडली होती है बिटियाँ,
येतो हम नहीं कहते, येतो रव कहता है कौं,
जब मैं बहोत खुश होता हूँ, तो जनम लेती है प्यारी सी बेटियाँ |
तो जनम लेती है प्यारी सी बेटियाँ |...

पूजा प्रकश पिसे
चतुर्थ वर्ष बी. फार्मसी

Pillars of BVCPK

Industrial Visits

Industrial Vist of B. Pharm. students to M/S Lupin Ltd., Goa on 8th Feb 2020.

Industrial Vist of M. Pharm. students to Unichem Laboratories Ltd., Goa on 18th Jan 2020.

GPAT Crackers

Reaccredited B. Pharm. Course

BHARATI VIDYAPEETH COLLEGE OF PHARMACY, KOLHAPUR

Ranked 62nd in India
Ranked Consecutively 5 Years

Rank 62nd in India by NIRF, MHRD, Govt. of India, NBA Accredited for 2019-2022

Approved by AICTE & PCI New Delhi, Lead College, Permanently affiliated to Shivaji University, Kolhapur

Hearty Congratulations of All GPAT & GATE Qualifier

Shravan Rajpurohit
257 (AIR 153) &
GATE 444 (AIR 1891)

Dhananjay Bhatane
230 (AIR 406)

Abhishek Pantaji
217 (AIR 686)

Mayur Chandwani
216 (AIR 705)

Pravin Gudavalekar
195 (AIR 1319)

Avdhoot Kalambe
186 (AIR 1746)

Prachi Mhetar
184 (AIR 1851)

Shubham Baride
183 (AIR 1914)

Rushikesh Mali
180 (AIR 2070)

Pranay Ganvir
M.Pharm
180 (AIR 2070)

Nagesh Nilawar
171 (AIR 2687)

Snehal Jadhav
171 (AIR 2687)

Snehal Shinde
164 (AIR 3290)

Mrunal Daphale
164 (AIR 3290)

Shewta Pawar
162 (AIR 3469)

Atish Kore
162 (AIR 3469)

Jaid Sayyad
160 (AIR 3642)

Esha Salunke
111 (AIR 12459)

Shila Dhodi
108 (AIR 13370)

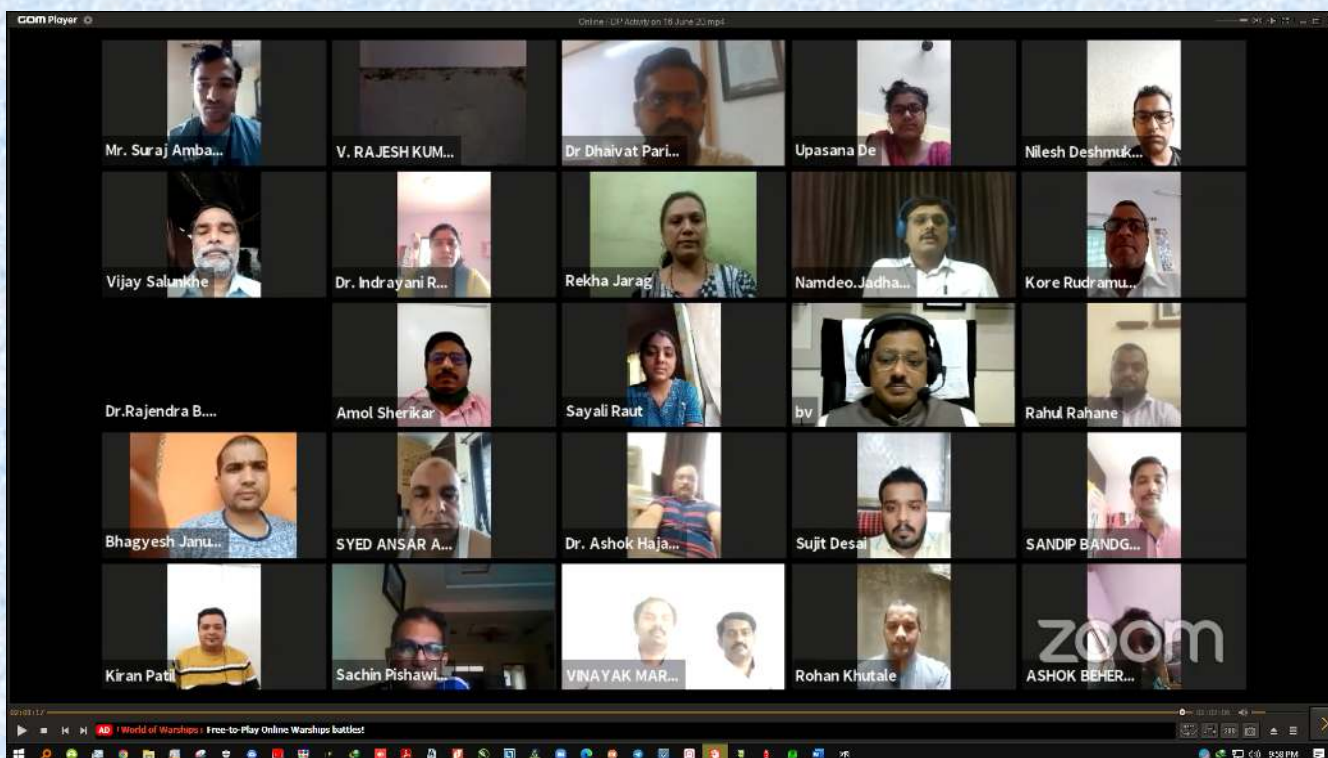
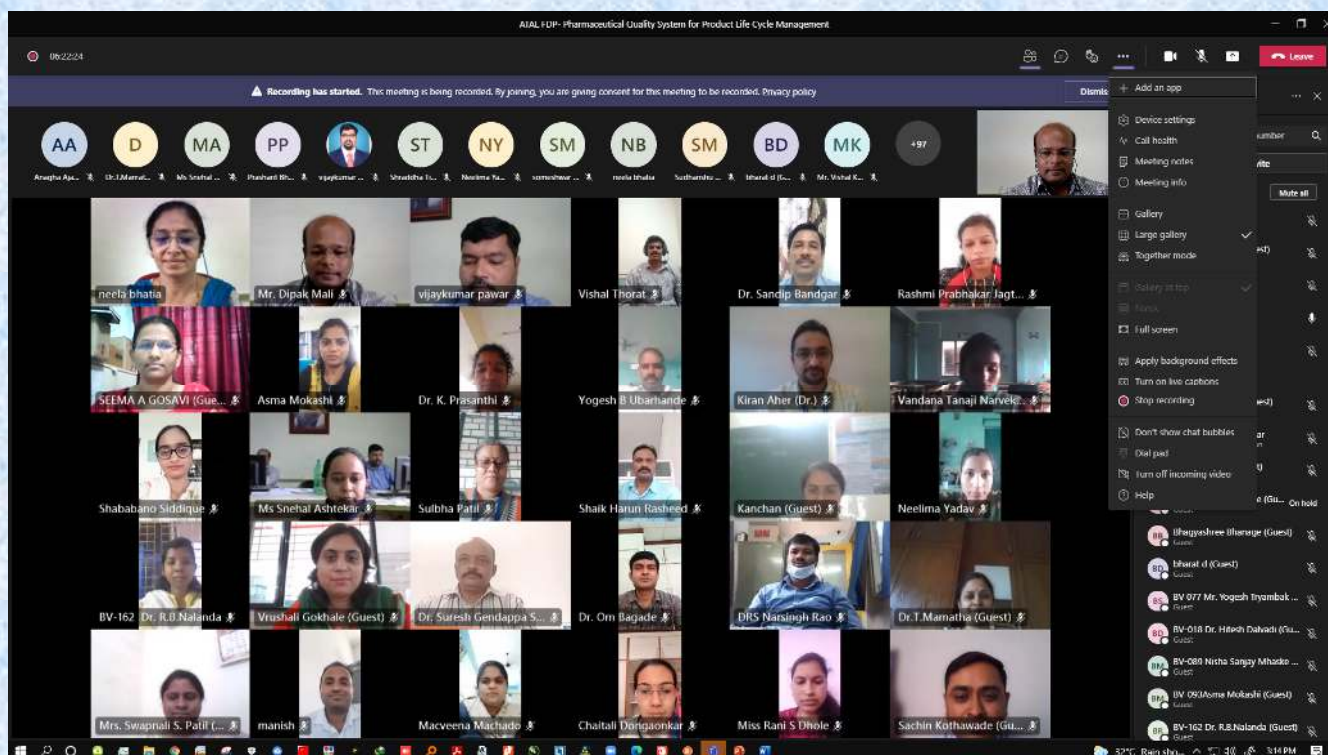
Vinit Parit
62 (AIR 31028)

GAPT 2021 Qualified Students

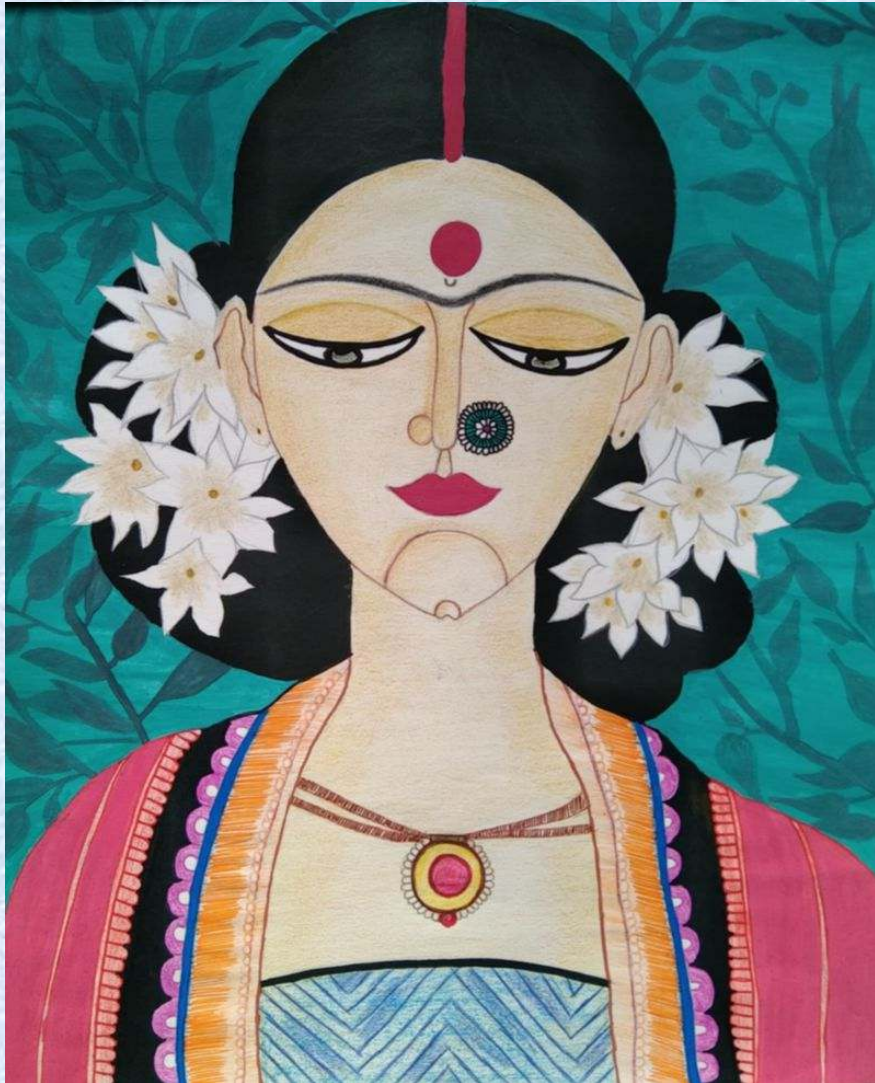
Online Classes- Memories

Online Programmes

Art Gallery- Sketches

Miss. Chavan Manali Ramesh
F. Y. M. Pharm. (P'ceutics)

Miss. Naikwadi Khushboo Rajeshkhan
S. Y. B. Pharm.

Miss. Chavan Manali Ramesh
F. Y. M. Pharm. (P'ceutics)

Art Gallery- Snaps by Students

Mr. Shinde Shivam Rakesh
F. Y. M. Pharm. (PQA)

OUR COLLEGE

Bharati Vidyapeeth College of Pharmacy, Kolhapur was established in the year 1996 with a vision to impart quality education and training at par with international standards. It is an institution where discipline is principle, performance is habit and success is a journey.

- ❖ Conducts B. Pharm., M. Pharm. (Pharm. Chemistry, Pharmaceutics and Pharm. Quality Assurance) and Ph.D. courses.
- ❖ B. Pharmacy course is re-accredited by NBA for three years (2019-2022).
- ❖ Ranked 49th in India by NIRF (2021), Ministry of Human Resource Development, Government of India.
- ❖ Consecutively six times the institute has been in NIRF ranking.
- ❖ Lead College of Shivaji University, Kolhapur with permanent affiliation and inclusion in UGC 2(f) & 12(B).
- ❖ Approved centre for postgraduate and doctoral research.
- ❖ Common facility center and Laboratories equipped with major equipment's worth about Rs. 3 crores.
- ❖ Rich and updated library with e-library (books worth Rs. 81 Lakhs).
- ❖ Registered college alumni contributing to develop pharmacy profession.
- ❖ Consecutively three times the institute has been in Highest Rank "PLATINUM" AICTE-CII Industry Linked Technical Institute.